

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnino, iserate in reklamacije.

Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije se poštine proste.

Čekovni račun poštnega urada Ljubljana 10.683. Telefon laterurb. št. 113.

14. številka.

MARIBOR, dne 8. aprila 1926.

60. letnik.

Po sprejetju državnega proračuna.

Državni proračun za leto 1926-27 je bil na 30. marcu narodne skupščine sprejet. Ta proračun je najvišji od vseh, ki jih je odobrila parlament naše države. Od 7 milijard dinarjev l. 1922 smo l. 1924 porasli na 10 milijard, l. 1925 na 12 milijard, l. 1926 na 13 milijard, tako da sedanji proračun znaša 13 milijard.

Ta svota je visoka, previsoka za našo državo, ki je država poljedelcev. V naši državi ni dovolj velike industrije in velike trgovine, ki v drugih državah prispevata velike, ako ne največje deleže za državno blagajno. Pri nas leži glavni del prispevkov za državo na kmetu, na obrtniku in delavcu. Ti krogi pa so konservativni v produkciji (v proizvajanju), katera ne morejo v taki meri povisati, da bi mogli konkurirati vzporedno z letno rastočimi davki in dajatvami.

Posledica tega je nazadovanje kmetijskega stanu v naši državi. Od leta do leta, da od meseca do meseca, se opaža to nazadovanje in propadanje. Država ne stori ničesar, da bi to propadanje zaustavila. Vsa narodno-gospodarska in finančna modrost naše vlade je izčrpana v tem, da se brezobzirno nalagajo in v vsi strogo iztirjavajo davki. Zato pa vlada nima ni čuta ni razumevanja, da bi davčno sposobnost ljudstva ohranila in ojačila s tem, da bi gospodarsko okrepla poedine panoge narodnega gospodarstva: poljedelstvo, obrt in trgovino.

V tem oziru je Pašič-Radičeva vlada povsem allčna prejšnji Pašič-Pribičevićevi vladi. Državni proračun dokazuje, da med njima ni nobene razlike. Radič je v svoji širokoustni zgovornosti in v svojem lažnjivem demagoštvu radikalno-radičevsko vlado okrstil za seljaško, za kmetško vlado. Ravno državni proračun pa dokazuje, da je to laž in grdo goljufanje kmetstva ljudstva. Ta proračun nalaga kmetškemu ljudstvu toliko bremen, kakor nobeni izmed njegovih prednikov, v zameno mu pa daje veliko manj olajšav in dobrot, nego vsi drugi pred njim. Velik upliv Radičeve seljaške stranke na gospodarsko in finančno politiko vlade dokazuje, da navedeno samo ta slučaj, že samo dejstvo, da ta vlada ni hotela več dovoliti kmetom tistih olajšav, ki so jih prej prej dovolile pri uvozu umetnih gnojil, galice in drugih kmetijskih potrebščin. Pašič-Radičeva vlada, ki jo tako vneto podpira nekdanji slovenski samostojni kmetijec, sedanji hrvatski seljak Pucelj, ni hotela dovoliti vinogradnikom carine prostega uvoza modre galice, za kojoj bodo vinogradniki morali plačevati 1.32 din. pri 1 kg galice. Vinogradniki, ki ne morejo prodati vinskega pridelka, pač pa morajo plačevati nedosegljive davke, bodo Pašič-Radič-Puceljevi vladi prav hvaležni za velikodušni dar v obliki povečane carine pri uvozu modre galice.

Ni boljšega dokaza za popolno nesposobnost Ra-

dičeve politike, nego je državni proračun. Podlaga tega proračuna in njegove sestave je: čim manj bremen in čim več dobrot za Srbijo in srbske kraje, čim več bremen in čim manj dobrot pa za prečanske kraje, za Hrvatsko in Slovenijo. Zakaj pa je potem Radič s svojimi ministri v vladi? Zakaj so Radičevi poslanci glasovali za proračun? Samosrbska vlada tudi ne bi mogla sestaviti slabšega in krivičnejšega proračuna.

Po sprejetju državnega proračuna je Radič s svojimi 4 hrvatskimi ministri izjavil voljo in grožnjo, da izstopi iz Pašičeve vlade. Bilo je to 31. marca, torej takoj prvi dan po sprejetju državnega proračuna. Radi česa je Radič to storil? Mar ga je začela peči vest zavoljo previsokega, za Hrvate in Slovence krivičnega proračuna? Kdor bi tako sodil, ta Radiča ne pozna. Radič se je zadnjega marca nenadoma pojavil v ulogi političnega rokoborca, ki bi rad Pašiča politično spravil na tla. Seveda je to uprizoril nerodno in nespretno, kolikor le mogoče. Kot pretvezo je izbral sklep večine poslancev, da se narodna skupščina odloži do 5. maja. Dan prej so hrvatski poslanci glasovali proti zahtevi opozicije v parlamentu, da se delo v narodni skupščini nadaljuje že 8. aprila. Ako bi bili hrvatski poslanci glasovali z opozicijo, bi ta predlog bil sprejet. Ko je Pašič uvidel, da Radič s svojo zahtevo, naj se narodna skupščina skliče za dan 8. aprila, igra hinavsko ulogo ter da ima namen, da bi ga vrgel iz sedla, je začel s svojimi političnimi protipotezami, v kojih je vsled dolezoletnega izkustva velik mojster. Takšna je torej Radičeva politika pred in po sprejetju državnega proračuna.

Za razorožitev.

Po končani svetovni vojni so mirovne pogodbe, sklenjene med poedinimi državami, utrdile nov red, ki bi naj vladal med posameznimi državami in narodi. To bi naj bil novi red miru in pokoja. Pretekla so že leta, odkar so bile mirovne pogodbe sklenjene, in vendar še ni stanje miru v Evropi in na svetu tako utrjeno, da bi se ne bilo bati kakšne nove vojne ali vsaj kakšnega vojnega spopada med državami. V Afriki in Aziji bonji grom še sedaj ni utihnil. V severni Afriki se vojna med Abd el Krimom ter med Francozi in Španci ni končala, marveč se bo to spomlad nadaljevala. V Mali Aziji še tudi niso prišli do pomirjenja spopadi med mohamedanskimi ustaši in Francozi. Ali naj ostane Evropa v strahu, da ji preti ista usoda?

Da bi ta strašna usoda bila odvzeta od Evrope, je glavni cilj in poveljavni trud največje in najširše mednarodne organizacije, Zveze narodov. Na polju pomirjenja narodov si je ta Zveza stekla veliko zaslug. Dve sredstvi sta, ki jih Zveza narodov v svrhu pomirjenja in utrditve miru priporoča, in te sredstvi se imenujeta: 1. raziščišče in prijateljske pogodbe med posameznimi državami, in 2. razorožitev držav.

Kar se tiče poslednjega vprašanja, je o njem razpravljali naš poslanec dr. Hohnjec na seji narodne skupščine 25. marca v svojem govoru o zunanji politiki naše države. Med drugim je o razoroženju v imenu naše stranke izjavil sledeče:

»Težnja za razoroženjem ni samo lepa gesta (kretnja) miroljubja, marveč nujni postulat (zahteva) gospodarske in finančne sanacije (ozdravitve) evropskih držav. Iz tega razloga je Anglija tekom štirih let svoj obrambni budget znižala od 190 milijonov funtov na 118 milijonov, od kojih pride 50 milijonov na brodogradnjo, 45 milijonov na armado in 16 milijonov na zračno brodogradnjo. Zato je Anglija poleg Amerike glavni glasnik razorožitve. Njej se pridružujejo skandinavske dežele in druge manjše države. Danska in Holandija sta svojo vojaško silo razpustili. V Belgiji je bil meseca februarja t. l. sprejet zakon, ki določa razpust cenih vojaških formacij (tvorb) ter za ostale formacije reducira vojaško službo na 10 mesecev. Poljska, ki ima vsled svojega geografskega položaja jako koščljivo situacijo, namerava stalno vojsko reducirati od 280.000 na 200.000 mož, ter je s to redukcijo že začela, četudi za to ni zakonske določbe, hkrati pa namerava skrajšati dobo vojaške službe. V Franciji je sedaj vojni minister Painleve predložil načrt zakona, po katerem bi se reduciral rok vojaške službe na 12 mesecev.

Ali naša država ne bo sledila tem zgledom? Ali bomo čakali, da se prej zrušimo pod težo militarnih bremen, predno pristanemo na redukcijo (znižanje) militarizma na ono minimalno (najmanjšo) mero, ki je za varnost države po sedanjih evropskih pojmi potrebna? Naša stranka more z zadovoljstvom konstatirati, da je v tem vprašanju vedno zavzemala stališče, ki je v skladu z razvojem evropske civilizacije in njenih zahtev po svetovni vojni.

Mi smo predložili in zahtevali, da se naj v vojaškem zakonu naše države določi šestmesečni rok vojaške službe. Takrat s svojim predlogom nismo reusirali (zmagali). Mislim, da ni več daleč čas, ko bodo gospodarske in finančne prilike v naši državi pri silile kompetentne činitelje, da se pridružijo našemu predlogu in naši trajni zahtevi. Pripomniti je tudi treba, da bodoča vojna, ako bo človeštvo še tako nesrečno, da jo bo moralo trpeti, ne bo vojna pušk, bajonetov in topov, marveč vojna strupenih plinov, kemikalij in aeroplanov. Vojskovodja bodočnosti bo, kakor danes napovedujejo vojni eksperti (izvedenci), svoj operacijski cilj iskal ne samo v sovražni vojski, marveč pred vsem v sovražnem gospodarstvu, ki ga bode skušal z brezobzirno plinsko vojno uničiti.

Vprašanje razorožitve je stavljeno na dnevni red razprav, ki se vodijo med državami v Evropi in na svetu. Čim prej in čim popolnejše se to vprašanje reši, tem boljše za države, med njimi za našo državo.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški pisatelj E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

29

Ali ni tož že nekoč hodil —?

Da, tamle pod širokim džunglinim orjakom, tam je počival in Arnot poleg njega —. Tistikrat, ko sta potovala k belim ljudem.

Cisto dobro se je vsega spominjal, še to je vedel, kaj sta govorila —.

Sedaj seve ni bilo težko uganiti, kje leži koča. Tamle na levi je bil sever, naselbina očeta Konstantina, mnogo, mnogo dni daleč, tu doli na desni pa je bil jug, očeta koča, morebiti par dni hoda, če se je prav spominjal.

In tja bo potoval. Koj jutri ob prvem svitu. Peš se ve. Nagleje pojde in hrano si bo lahko sproti iskal.

Trenutno pa je bilo treba misliti na večerjo in na počitek.

Poskočil je, se prijel za vejo in šinil po drevju. Kmalu je našel potočič hladne vode in ob njej nekaj drevja z divjimi sadeži.

Napil se je, povečerjal sadeže, si izbral široko rogovilo v drevju in kmalu sladko zaspal.

Drugo jutro ob zori je bil že na potu. Potoval je ob obali, iz potokov je pil in hranil se je s sadjem. Orožja ni imel, zato si tudi mesa ni mogel dobiti.

Naglo je potoval, hrepenenje »po domu« ga je gnalo. Bolj in bolj mu je bila džungla znana.

In epokdne tretjega dne se je razgrnila pred njim travnata obala, naredko poraščena z drevjem, za njo pragozd in na obali — o, tam je stala koča očeta!

V silnih sunkih je hitel Trzan proti svojemu domu. Sedaj je bil na robu trate, spustil se je na zemljo.

Spet je stal na domačih tleh. Trzan se je vrnil v svojo domovino —.

In da bi ves svet zvedel, da je prišel domov Trzan, gospodar džungle, je dvignil mlado glavo in zagnal v strmeči pragozd divji, izzivalni bojni krik Kršakovega rodu.

Ptice so plaho zaplahutale, gozd je umolknil, le jek je odmeval po divji tihoti. Nato pa se je nekje v gozdu grozeče oglasil odgovor, — Numa, lev, je zagrmel v globokem glasu in izzivajoče. In daleč daleč nekje v džungli je zarjovel in klical na boj strašni gorila.

Trzan je stopil h koči.

Nihče se ni dotaknil vrat, odkar sta jih pred mnogimi meseci z Arnotom zaprla.

Odprl jih je.

Tudi v sobi se ni nič izpremenilo. Tamle je stala miza, ki je pri njej prebil toliko prelepih mladostnih dni, tamle je bilo travnato ležišče, police so visele na steni in tamle je stala — zibelka, njegova zibelka!

Oče mu jo je napravil, lastnoročno. Preprosta je bila, izko preprosta! Pa Trzanove oči so v nežni lju-

bezni počivale na skromni otroški posteljici. Stopil je k njej, jo pogladil po hrapavih deskah in mislil na mater in očeta, ki ju nikdar ni videl —. Tu sta živela svoje zadnje dni, delala zanj, tudi umrla —.

In tukaj, blizu koče, je bil tudi njun grob.

Da! Saj se je še čisto dobro spominjal, kako so tistikrat Porterjevi ljudje kostenjake pokopavali. Čepel je na bližnjem drevesu in radovedno opazoval počenjanje belokožcev. Tudi za kraj je še natančno vedel.

Njegov prvi obisk pri koči naj bo posvečen spominu starišev —.

Stopil je ven na trato. Da, tamle je bil grob —!

In tam je Trzan pokleknil, poročil grob nepoznanih starišev s solzami gorke ljubezni in hvaležnosti in tukaj v bližini starišev je sklenil da ostane, zvest, samotni čuvar, kakor sta zvesto čuvala v tej zavesti oče in mati nad prvimi dnevi njegovega življenja —.

In ko je zadostil blagemu spominu svojih ranjkah, so se mu oglasile različne telesne potrebe. Zejen je bil in lačen.

Zejo si je kmalu ugasnil pri potoku, ki se je stekal v zaliv. Pa kje bo dobil mesa? Kajti mesa si je želel.

Orožja ni imel. Z Arnotom sta vzela vse orožje seboj, tudi lok in tulj s puščicami in nož. Le ena njegovih starih vrvi je visela na klinu. Obrabljena je bila in raztrgana. Davno jo je že odložil in zamenjal z novo.

Da bi imel vsaj nož!

60letniku — „Slov. Gospodarju“.

(Naročnik z dežele.)

60 let nas že poučuje in zabava naš ljubi »Slov. Gospodar«. Ne da se popisati, koliko dobrega je že storil med našim slovenskim ljudstvom. Smemo pač reči, da je »Slov. Gospodar« najbolj priljubljeni slovenski list. Naš kmet ga že komaj pričakuje od tedna do tedna. Le idi po deželi med priprosto kmečko ljudstvo in prepričaj se boš, da mu je najljubši prijatelj, ki se v veselih urah z njim veseli, v žalostnih časih pa z njim žaluje eidno »Slov. Gospodar«. Navaja k dobremu krščanskemu življenju, uči ga spoštovati mili svoj materni jezik.

Izredno veseli nas to, da se je »Slov. Gospodar« tako povečal. Slike nam bodo kazale naše domače kraje, dogodke in ljudi. »Gospodarske novice« bodo težko pričakovani svetovalec našim gospodarjem in gospodinjam.

Iskreno čestitamo »Slovenskemu Gospodarju« k njegovi 60letnici in mu želimo, da pride v sleherni slovensko krščansko hišo in poučuje in zabava naše dobro slovensko ljudstvo, kakor ga je do zdaj.

Reči se mora, da je naročnina za tako dober in obširen časopis, kot je »Slov. Gospodar«, pač tako nizka, da si ga lahko naroči vsakdo. Vsak stari naročnik naj mu pridobi še vsaj enega naročnika za Veliko noč!

Državna politika.

IGRA PAŠIČ-RADIČ IN SLS.

Po navadi je državna politika taka, da jo smemo imenovati skrb za duševni in telesni dvig državljanov in za njihovo gospodarsko blagostanje. Pri nas pa take državne politike ni. Kriv je temu pred vsem Pašič, ki razume vladati, ne pa voditi državnega gospodarstva. Njemu je vse — vladanje, moč, on je pravzaprav kakor drugi kralj. Pašič je izigral Radiča, dokler ni prišel v Belgrad, zato, da se je sam obdržal na vladi. Ni pa nikdar nastopal proti Radiču iz ljubezni — do države, pač pa iz ljubezni do — moči v državi. In ko je Radič prišel v Belgrad, ga je Pašič zopet izigral. Radič je dosedaj v tej igri vedno — izgubil, Pašič pa je dobil. Takoj prvi dan po sprejetju državnega proračuna je Radič izigral predzadnjo karto. Kakor kaže, gre igra h koncu. Tudi Pašič je izigral že predzadnje adute.

Če ne bi pri tej igri Pašič in Radič igrala na našem hrbtu in tolkla po njem in če bi sama plačevala izgubo drug drugemu, ne pa mi, tedaj bi se za to ne brigali. Tako pa je treba povedati, da nam je prav, ko gre ta igra h koncu. Pospešila jo je med drugim tudi SLS. Naša stranka je namreč povzročila s svojim vedno istim vstrajnim delom, da sta nehala igrati Pašič v Belgradu in Radič v Zagrebu. Prišla sta bolj skupaj in šlo je hitreje. Radič je sicer uskočil od SLS prav neznajčno, kar pa ga nič ne moti, a vedelo se je, da se mu bo to še vtejavalo. Zdaj je s svojo igro prišel tako daleč, da ga hrvaški narod — zapušča. In lahko se mu zgodi, da ne bo mogel več dolgo igrati. Tudi v tem oziru mu je SLS napravila precej škode pri njegovi igri. Naši poslanci so obiskali razne hrvaške kraje, kjer so imeli naravnost sijajne shode. Radič je šel hitro popravljat, pa ne verjamemo, če je kaj popravil. Prišel je v Maribor se maščevati, pa tudi ni kaj posebnega zaleglo.

»No,« se je tolažil, »preden bo solnce vdrugič zašlo, bom imel nož in sulico in lok in puščice, kakor gotovo so Mbongovi ljudje tod v džungli! In tale vrh bo poskrbela za vse to!«

Popravil si jo je in povezal, jo djal čez ramo in se odpravil na lov. Vrata je skrbno zaklenil.

Par korakov za kočo se je začela džungla. Vanjo se je pogreznil Trzan. Za njim je utonil svet, je utonila kultura, pred njim pa in krog njega pa se je širila nemejena svoboda pragozda.

Trzan je bil spet divji človek džungle, ki si išče svoj plen —.

Izpočetka je stopal po tleh, kmalu pa se je povzpел v veje. Vedel je za kraj, kjer gotovo dobi masten kos mesa.

Globoko v džungli je tekel potok, v majhno jezerce se je izlival. Tje so hodile gozdne živali na vodo, menda kar je džungla pomnila. Shojena pot je vodila k njemu po neprodni goščavi, Tantor, slon, jo je utrl in za njim druge velike živali pragozda.

Kolikokrat je tam čakal na Saboro ali na Numo ali na Horto! Ali pa na sočno gozdno antilopo. Kadarkoli je bil lačen, vsikdar je našel pri jezeru svoj košček mesa.

Tja se je napotil tudi tisti večer.

Trdo ob stezi si je poiskal veliko drevo, se skrivil v gosto zaraščeno vejevje, pripravil zanko in čakal.

Uro ali kaj je čakal. Mrak se je delal.

Schicht-ov

način pranja

Namočiti sa praškom „Ženska hvala“, Isprati sa „Jelen“-sapunom! Tako se rublje čuva I učini sniježno bijelom.

Pri sedanjih poostrenih igri pa je Radič zopet izgovoril ime — dr. Korošec in SLS, češ, da hoče zmešati sedanjo igro. Ker on vsaki dan drugače govori in samega sebe vedno preklicuje, tudi ne vemo, kaj bo jutri rekel.

Mi pa mu rečemo to-le: Obadva, Pašič in Radič, ki se igrata z državnim gospodarstvom, bo slovenski narod obsojal in redno zavračal njihovo izkoriščanje. Svoji Slovenski Ljudski Stranki pa bo naročil, naj zvesto vstraja v boju zoper tako vlado, kjer se znajo ministri le igrati, ne pa delati. Radič je prav povedal, da SLS vedno vrši boj proti takim igram z državo in narodom. In ga bo tudi sedaj. Zato, slovenski narod, mirno zaupaj svoji SLS!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrija. Dr. Ramek, državni kancler ali predsednik, je potoval za Avstrijo v Nemčijo in Češko, da bi z dobrimi trgovskimi zvezami podprl gospodarsko slabo avstrijsko republiko. Dejstvo je namreč, da se nahaja Avstrija pod težkimi dnevi. Posamezni stanovni imajo prav težek položaj. Mnogi, tudi državni uradniki, že grozijo, da bodo začeli štrajkati. Pa nered ne bo ustvaril reda, ampak delo ga ustvarja.

Rumunija je doživela izpremembo na vladi, kakor smo zadnjič napovedali. Na vlado je prišel Avarescu in ta je seveda zelo prijazen — Italijanom. Novi zunanji minister Rumunije je že rekel, da podpiše v kratkem pogodbo z Italijo, ki bo enaka, kot je med Italijo in Jugoslavijo. Nove državnozbornske volitve imajo dne 25. maja.

Italija se malo oddahnuje od groznega nasilja fašistov. Eden najhujših političnih nasilnikov je bil dosedanji tajnik fašistovske stranke, ki pa je sedaj moral odstopiti. O novem tajniku pravijo, da bo bolj pravičen. Mi bomo to takoj spoznali, ko bomo

videli, kako bodo zdaj fašisti postopali s Slovenci v Italiji. Tudi kat. Cerkvi bo baje novi tajnik bolj naklonjen, kot je bil dosedanji. Dobro bi bilo za vse, če začne ponehavati fašistovsko nasilje.

Madžarska kar ne more iz svoje umazane zadeve, ko je ponarejevala denar drugih držav in z denarjem hotela uveljaviti svoje politične namene. Sedaj so zopet odkrili nove pomagane pri tem ponarejevanju.

Poljska republika ima velike skrbi, ker je dosti brezposelnih. Pred kratkim so ti brezposelni ljudje napravili v mestu Stry obhode po ulicah. Pri tem pa so planili na urade, kjer so razbijali in uničili vse, kar jim je prišlo pod roke. Policija je seveda nastopila z orožjem. Pri spopadu je bilo več ubitih in več težko ranjenih.

Rusija postaja zelo samozavestna. Zdaj je poslala sporočilo Zvezi narodov, da ne bo sodelovala pri zborovanju za zmanjšanje vojaških in vojnih priprav. Tudi je izjavila, da sama ne bo prav nič zmanjšala števila vojakov ali drugih vojaških nabav, kot: streliva, ladij, zrakoplovov itd. Vendar Rusija še ni upravičena, da se tako postavlja. Ima še precej žalostnih zadev, ki jih še ni uredila, ki pa so bolj važne kot to. Najbolj žalostno je gotovo to, da je v Rusiji še nad 1 milijon zapuščenih otrok. Nekaj jih je iz onih časov grozne lakote, drugi so zdaj žrtev brezverskih, brezsrčnih staršev. Ker komunisti, ki tam vladajo, ne puste te mladine versko vzgajati, seveda ni nobenih uspehov poboljšanja. Ti otroci, ki bodo od najnežnejše dobe dalje zanemarjeni, bodo še velika pokora za Rusijo.

Amerika je tudi nekaj razžaljena in se boji, da ji dobiček, ki ga je imela v svetovni vojni, uide za rok. Amerika je namreč ravno vsled vojne v Evropi postala tako bogata in vplivna pri nas. V začetku je nastopala zelo pomirjevalno in tudi sedanji predsed

Tedaj je začel v grmičju poleg steze rahlo šuštenje. Mogočne šape so previdno stopale po mehkih tleh, veliko truplo se je prerivalo skozi goščavo in se brusilo ob veje.

Trzan je razumel šuštenje —.

Numa, lev, se je plazil k stezi in iskal zasedo. Enak namen je imel ko Trzan.

Trzan se je nasmehnil.

Ni bilo dolgo, pa je prihodila po stezi druga žival, previdno sicer, pa vendar s precejšnjim šundrom in šumom.

Sedaj jo je videl. Horto je bil, merjasec.

Trzan se je zadovoljno obližnil. To bo sočna večerja —! Ze dolgo dolgo ni take imel.

V zasedi, kjer je ležal Numa, je bilo tiho, nevarno tiho. Horto je prišel pod Trzanovo vejo, še par korakov, pa bo vstric Nume.

Trzan je gledal v duhu, kako se Numa blešče rumene, krvoločne oči, kako vleče sapo vase, da bi v trenutku napada s silnim rjoventjem zastrašil žival in ji v skoku zasadil strašne kremplje v meso.

Toda medtem ko je Numa zbiral moči, krčil orjaške mišice in se pripravljal na skok, je siknila tenka vrva po zraku, obvisela za trenutek Horti nad vratom, tegla in se zadržila —.

Horto je obupno zakrulil prestrašeno zacvilil — in Numa je gledal, kako se je njegov plen dvignil od tal in splaval med veje. Seveda je planil za njim, pa nje-

gove šape so zamahnile po praznem zraku, Horto je izginil v zelenju in škodoželjen, hudomušen obraz se mu je režal z veje.

Tedaj je Numa kajpada zarjovel. Razljučen, grozeč, gladen je stopil pod drevesom gorindol, zdaj pa zdaj se je ustavil, se dvignil na zadnje noge in obdeloval v nemogli jezi deblo s svojimi strašnimi kremplji, da je lubje letelo na vse strani.

Trzan pa je potegnil brejačnega merjasca na vejo. Železne pesti so opravile delo, kar ga je še zanka pustila. Noža ni imel, pa pomagal si je tudi brez njega in njegovi gladni zobje so se kmalu poželjivo zasadili v sočno meso. Medtem pa je lev besnel pod drevesom in sršal strele iz jeznih oči gori na tekmece, ki mu je pred nosom izmaknil okusni grizljaj.

Tema je že bila, ko se je Trzan končno najedel. Obrisal si je prste ob listje, si naložil ostanke plena na rame in odšel po gosti džungli proti domu.

Pod njim pa je korakal Numa in kadar se je Trzanu zdelo vredno da je pogledal pod se, je uzrl dvoje žarečih mačjih oči, ki so mu sovražno sledile po goščavi. Numa ni rjovel več, le vztrajno in odločno je hitel za tekmece.

Trzana je nekoliko skrbelo, ali pojde Numa za njim prav do koče. Tedaj bi se moral prenočiti v rogovilih drevesa blizu obale, ki mu je že večkrat v sličnih slučajih nudilo gostoljubje, in čakati, da bi se kralju živali zljubilo oditi.